

NAAR DE BRON VAN DON BOSCO'S CHARISMA

Op de proef gesteld

Op de eerste zondag van de veertigdagentijd lezen we Matteus 4,1-11: de passage waar Jezus na 40 dagen vasten in de woestijn tot drie maal toe op de proef gesteld wordt door de duivel. Ook in de tijd van Don Bosco werd diezelfde evangelietekst voorgelezen bij het begin van de vasten.

In feite gaat het over de vraag, zowel toen voor Jezus als nu voor ons als gedoopten, of wij al dan niet gehoor willen geven aan de roeping die we van God ontvangen hebben om ons door Hem te laten inspireren en om mee te werken aan zijn Rijk van gerechtigheid en vrede voor alle mensen. Onze overtuiging dat God daarvoor rekent op de bijdrage van ieder van ons wordt menigmaal in vraag gesteld en beproefd. Voor Jezus was dat niet anders: juist op het ogenblik dat Hij kwetsbaar is (na 40 dagen vasten) wordt Hij onderworpen aan de bekoring om zijn eigen weg te gaan en zich af te wenden van de weg waartoe zijn hemelse Vader Hem geroepen heeft. Het moet voor de duivel bijzonder frustrerend geweest zijn dat Jezus uitgerekend op die momenten van beproeving de hulp inroept van zijn Vader.

Zoals Don Bosco vaker deed, wendde hij deze verzen uit het evangelie aan voor zijn pedagogisch-pastorale doeleinden. Als we inzoomen op wat hij daarover schreef, zien we vooreerst dat hij zijn lezerspubliek motiveerde om te vasten, want dat deed Jezus ook. Hij onderstreepte, ondermeer in de *Storia Sacra*, dat de mens niet leeft van brood alleen - en daarmee nam hij de woorden over die Jezus richtte tot de duivel - maar van het woord van God. We zijn immers geschapen, zo ging hij verder, om God te dienen en niet om ons te laten leiden door de macht van het kwade. Je kon die oproep ook vinden op de muren onder de portieken van het Oratorio, zowel in het Latijn als in het Italiaans: 'Ge zult de Heer uw God aanbidden en alleen Hem dienen'.

In zijn *Mese di maggio* schreef Don Bosco dat we alles in het werk moeten stellen om in dienst van God te staan, hoewel ons leven vaak gericht is op andere doelen: bezittingen, eer, aanzien. Uit de felle reactie van Don Bosco werd voor zijn jongens en zijn lezers duidelijk dat gelovige mensen zich iets wijsmaakten als ze dachten dat het uiteindelijke doel van dit leven bezit en macht en aanzien was: dat waren nu precies de dingen die de duivel aan Jezus wilde schenken in ruil voor het afwijzen van de liefde van God.

Een voor velen vertrouwd gebed is het Onzevader. Daarin bidden we telkens: '... en leid ons niet in bekoring, maar verlos van het kwade'. Wat betekenen deze woorden voor mij, in het bijzonder in deze veertigdagentijd? Over deze woorden schreef Don Bosco dat, als we kunnen weerstaan aan de vele dingen die misschien wel aantrekkelijk lijken maar niet bijdragen tot het echte geluk, we uiteindelijk zullen kunnen genieten van het eeuwige geluk dat God voor ons heeft voorzien.

Wilfried Wambeke